

Sygn. akt II K 620/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Monika Rataj

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Elżbiety Pawlikowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2014 roku

s p r a w y : **L. K.**

syna I. i U. z d. D.

urodzonego (...) w K.

Skazanego

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 4 marca 2009 r. w sprawie sygn. akt VII K 708/08 za czyn art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk popełniony 29 kwietnia 2008 r. na karę ośmiu miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;
 2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19 sierpnia 2009 r. w sprawie VII K 497/09 , za czyn z art. 278§1 kk popełniony 24 marca 2009 r. na karę czterech miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29 grudnia 2010 r. w sprawie sygn. akt Ko 2617/10 zarządzone wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności;
 3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie II K 2071/11, za dwa czyny z art. 278§1 kk stanowiące ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk, popełnione w lipcu 2011 r. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 stycznia 2014 r. w sprawie sygn. akt Ko 4043/13 zarządzone wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności;
 4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie II K 693/12 , za czyn z art. 278§1 kk popełniony 2 marca 2012 r. na karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Na podstawie art. 33§2 kk wymierzono skazanemu karę 40 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 10 złotych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 17 czerwca 2014 r. w sprawie sygn. akt Ko 1897/14 zarządzone wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności;
 5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie II K 277/14, za czyn z art. 279§1 kk popełniony w okresie pomiędzy 9 i 10 stycznia 2014 r. na karę roku pozbawienia wolności;
- I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., łączy orzeczone wobec skazanego **L. K.** wyrokami, opisanymi w punktach 3 i 4 , części wstępnej wyroku, kary pozbawienia wolności i wymierza mu łączną karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonej wobec skazanego **Ł. K.** w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza wszystkie okresy odbytych dotychczas kar pozbawienia wolności zaliczone na poczet kar jednostkowych w wyrokach podlegających połączeniu;

III. na podstawie art. 572 k.p.k., umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w odniesieniu do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach 1,2 i 5 części wstępnej wyroku;

IV. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, iż wyroki podlegające połączeniu ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia skazanego **Ł. K.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w niniejszej sprawie;

II K 620/14

UZASADNIENIE

Ł. K. wnioskiem z dnia 29 maja 2014 r. domagał się wydania wyroku łącznego.

Ł. K. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 4 marca 2009 r. w sprawie sygn. akt VII K 708/08 za czyn z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. Z art. 11§2 kk popełniony 29 kwietnia 2008 r. na karę ośmiu miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego k. 169 akt sprawy VII K 708/08;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19 sierpnia 2009 r. w sprawie VII K 497/09 za czyn z art. 278§1 kk popełniony 24 marca 2009 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29 grudnia 2010 r. w sprawie sygn. akt Ko 2617/10 zarządzono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego k. 57 akt sprawy VII K 497/09, postanowienie k. 113;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie II K 2071/11, za dwa czyny z art. 278§1 kk stanowiące ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk popełnione w lipcu 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 stycznia 2014 r. w sprawie sygn. akt Ko 4043/13 zarządzono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego k. 120 akt sprawy II K 2071/11 , postanowienie k. 167;

4. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie II K 693/12, za czyn z art. 278§1 kk popełniony 2 marca 2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Na podstawie art. 33§2 kk wymierzono skazanemu karę 40 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 10 złotych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 17 czerwca 2014 r. w sprawie sygn. akt Ko 1897/14 zarządzono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego k. 63 akt sprawy II K 693/12

5. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie II K 277/14, za czyn z art. 279§1 kk popełniony w okresie pomiędzy 9 i 10 stycznia 2014 r. na karę roku pozbawienia wolności.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego k. 62 akt sprawy II K 277/14

W miejscu zamieszkania skazany posiada negatywną opinię społeczną. Kojarzony jest z używaniem środków odurzających. W okresie pozbawienia wolności, od 22 maja 2014 r. jego zachowanie jest pozytywne. Nie prezentuje postaw agresywnych ani samoagresywnych. Siedmiokrotnie został nagrodzony regulaminowo za prace porządkowe w pawilonie mieszkalnym i właściwe wywiązywanie się z powierzonych obowiązków pracy w pralni. Nie wystąpiła konieczność wymierzenia kary dyscyplinarnej. Nie uczestniczy w podkulturze przestępczej. Wobec przełożonych przyjmuje postawę regulaminową. W dobrym stopniu dba o swój wygląd zewnętrzny oraz porządek w miejscu zakwaterowania. Wyraził chęć odbywania kary w systemie programowanego oddziaływania po zakończeniu programu psychoedukacyjnego.

Dowód: opinia o skazanym k. 13

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

W niniejszej sprawie połączeniu podlegać mogły kary orzeczone w wyrokach opisanych w punkcie 3 i 4 części wstępnej wyroku. Stwierdzenie to wynika z charakterystycznego dla niniejszego postępowania układu popełnienia czynów, za które Ł. K. został prawomocnie skazany i dat wydania przedmiotowych wyroków.

Zgodnie z treścią art. 85 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawy kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Stosownie do treści art. 86§1 kk Sąd wymierzając karę łączną orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Tym samym Sąd mógł orzec w niniejszym postępowaniu karę łączną pozbawienia wolności w zakresie od 10 miesięcy pozbawienia wolności do siedmiu roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Zważyć należało, iż zgodnie z ugruntowanym w doktrynie prawniczej poglądem, podzielanym w pełni przez Sąd orzekający, główną ideą leżącą u podstaw wymiaru kary łącznej jest odpowiednia redukcja sumy kar podyktowana względami humanitarnymi. Nie może jednak ująć uwadze, iż ugruntowany w doktrynie prawniczej pogląd wskazuje również, niejako w uzupełnieniu, że popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą, wobec tego nie powinno prowadzić do łagodzenia kar, co ma praktycznie miejsce przy stosowaniu absorpcji. Absorpcja natomiast, czy też wymierzenie kary łącznej zbliżonej w swojej wysokości do najsurowszej kary jednostkowej jest uzasadnione w sposób szczególnych w dwóch przypadkach: 1. zbiegu bardzo poważnego przestępstwa z przestępstwem bądź przestępstwami wyraźnie mniej groźnymi, 2. w sytuacji, gdy przyjęcie wielu przestępstw zamiast jednego jest merytorycznie wątpliwe ze względu na nieostrość kryteriów jedności czynu, czy przestępstwa, tzn. gdy między przestępstwami istnieje ścisły związek rzeczowy np. objęcie jednym planem działania, choć art. 12. k.k. nie znalazł zastosowania (vide L. Tyszkiewicz „Kodeks karny Komentarz” k. 262 wyd. Arche s.c. Gdańsk 1999 r.). Pozostałymi zasadami stosowanymi w procesie łączenia kar są zasada asperacji i kumulacji. Wybór pomiędzy jedną z trzech wymienionych zasad uwarunkowany jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Sprowadzają się one do określenia, jak blisko związek przedmiotowo- podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum.

W świetle powyższego Sąd zważył iż w realiach niniejszej sprawy z całą pewnością nie może być mowy o możliwości zastosowania zasady absorpcji. Przeciwno jej przyjęciu przemawia bowiem popełnienie przedmiotowych czynów na szkodę różnych podmiotów. Na uwadze należy mieć również zbliżony stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu w obu wyrokach czynów wyczerpujących znamiona między innymi z art. 278§1 kk. Nie bez znaczenia pozostawał fakt, iż skazany, w przeszłości był łącznie pięciokrotnie karany sądownie.

W przekonaniu Sądu brak było zatem okoliczności, które pozwoliłyby na przyjęcie, że obecna postawa skazanego, jaką prezentuje w warunkach pozbawienia wolności pozwala na tak daleko idące złagodzenie orzeczonych kar. Skorzystanie z zasady absorpcji, w prawnokarnej sytuacji skazanego w sposób ewidentny byłoby sprzeczne z podzielanym przez Sąd poglądem, iż popełnienie dwóch przestępstw stanowi przede wszystkim okoliczność obciążającą, wobec tego nie powinna prowadzić do łagodzenia orzeczonych kar.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności oraz kierując się pozostałymi dyrektywami i przesłankami wymiaru kary opisanymi w art. 53 kk Sąd uznał, iż zasadnym będzie zastosowanie zasady asperacji i wymierzenie za zbiegające czyny kary łącznej roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara będzie w ocenie Sądu karą słuszną i sprawiedliwą, realizującą w największym stopniu zadania z zakresu prewencji szczególnej i ogólnej.

Na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd, stosownie do treści art. 577 kpk zaliczył skazanemu okresy wszelkich, odbytych dotychczas kar.

Stosownie do treści art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wymierzania kary łącznej odniesieniu do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punkcie 1,2 i 5 części wstępnej wyroku, zaś na podstawie art. 576§1 kpk stwierdził, iż wyroki podlegające połączeniu, ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym.

Orzeczenie o kosztach, oparte o treść art. 624§1 kpk, podyktowane zostało trudną sytuacją majątkową skazanego, długotrwale pozbawionego wolności, nie posiadającego oszczędności.